

Β΄ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

2. ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

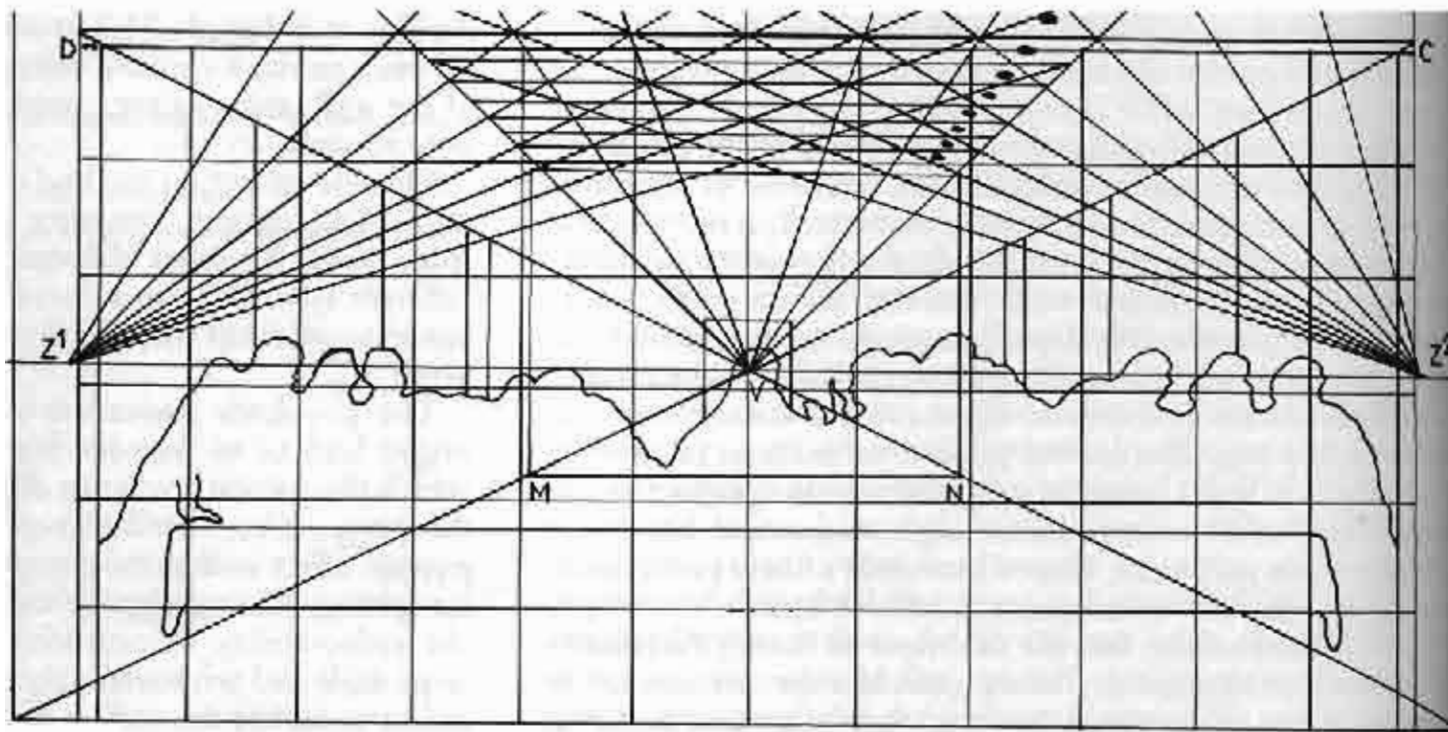

Η συμμετρική και η ασύμμετρη οργάνωση

Κάθε καλλιτεχνικό έργο μπορεί να έχει συνθετική ενότητα και να είναι ολοκληρωμένο ως σύνολο, αλλά χρειάζεται επίσης να διαθέτει οπτική ισορροπία. Η ισορροπία αυτή επιτυγχάνεται με την ορθά μελετημένη τοποθέτηση των συνθετικών στοιχείων (σχημάτων, εικόνων, γραμμάτων κ.ά.).

Οι δύο βασικές επιλογές που έχει στη διάθεσή του ο σχεδιαστής για να οργανώσει τη συνθετική ισορροπία του έργου του είναι η συμμετρική ή η ασύμμετρη οδός.

Η πρώτη αφορά κυρίως τη γεωμετρική οργάνωση και είναι συνήθως συμμετρική μορφή σχεδιασμού. Χαρακτηρίζεται από την αντικατοπτρική επανάληψη ίδιων ή παρόμοιων στοιχείων σε σχέση με ένα κεντρικό άξονα. Η συμμετρία πηγάζει από τη βιοφυσιολογία των περισσότερων ζώων και φυτών και είναι η ευκολότερα αναγνωρίσιμη επιλογή. Η αρχαία, η μεσαιωνική και η αναγεννησιακή αρχιτεκτονική και ζωγραφική χρησιμοποίησαν σχεδόν αποκλειστικά τη συμμετρία στη σύνθεση και πολλά εξαιρετικά έργα στηρίζονται στην κεντροαξονική συμμετρία που προσδίδει κύρος, σταθερότητα, και διαχρονικότητα.

J. M. CASSANDRE

NORMANDIE

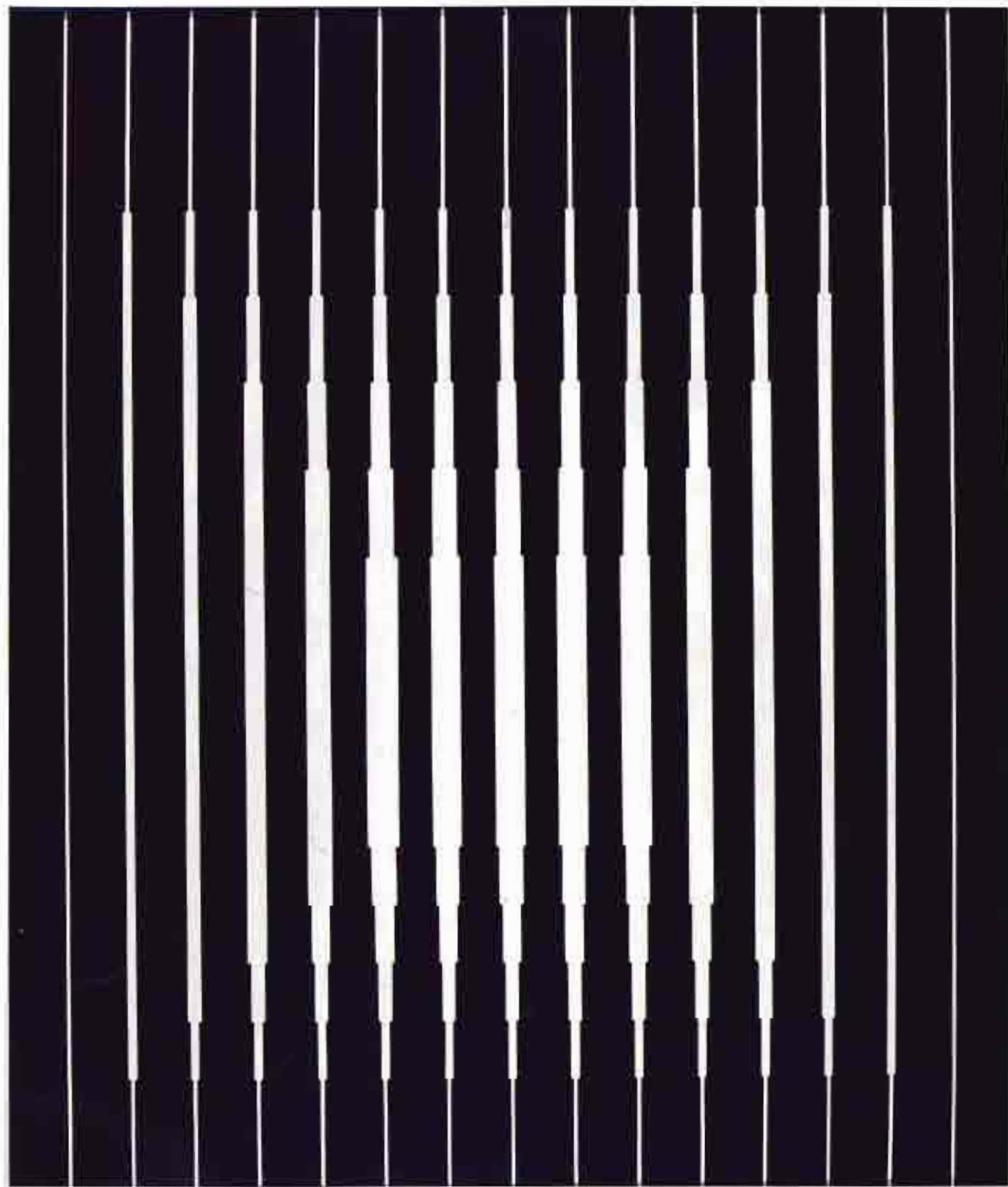
C^{IE} G^{LE} TRANSATLANTIQUE

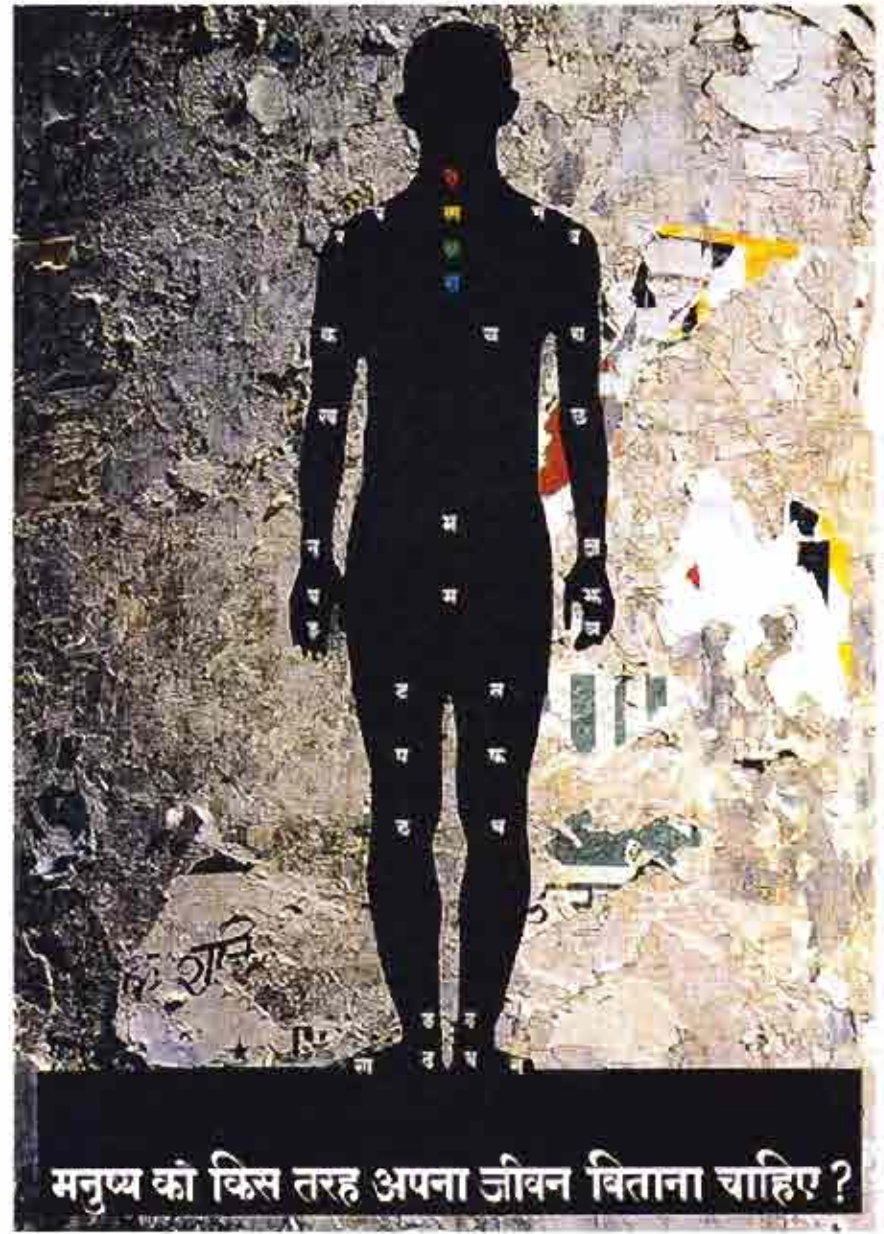
French Line

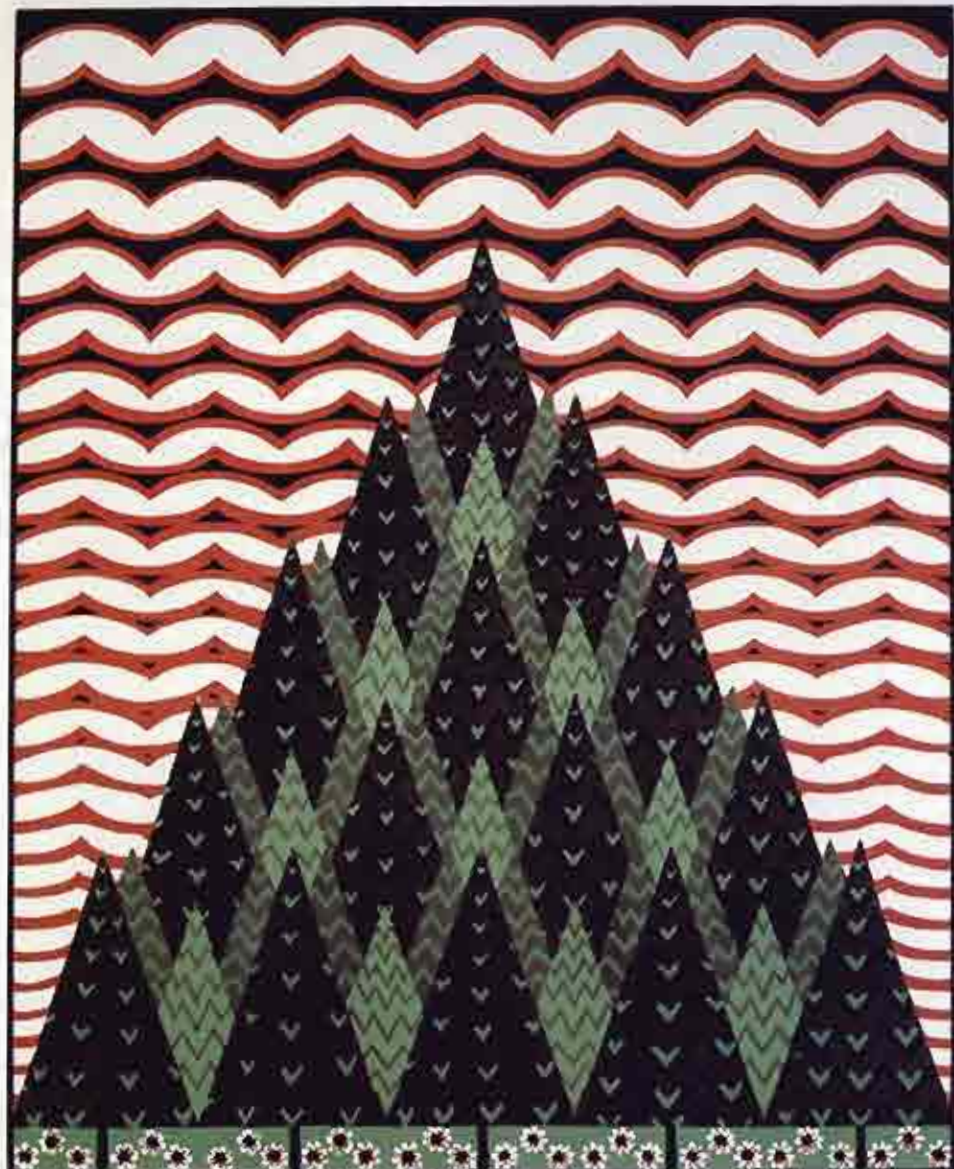
LE HAVRE — SOUTHAMPTON — NEW YORK

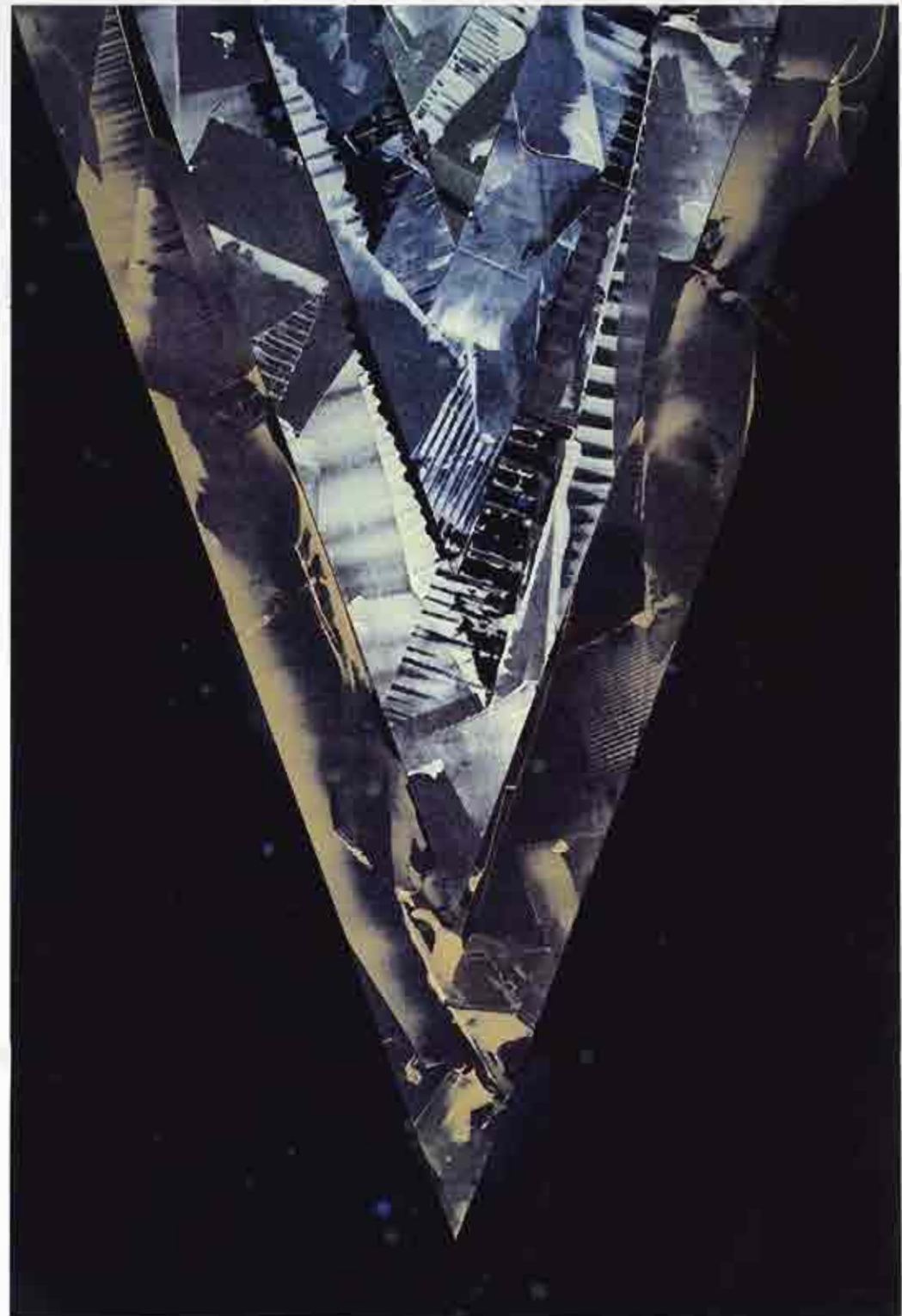

XXVI AVSSTELVNG

SECESSION

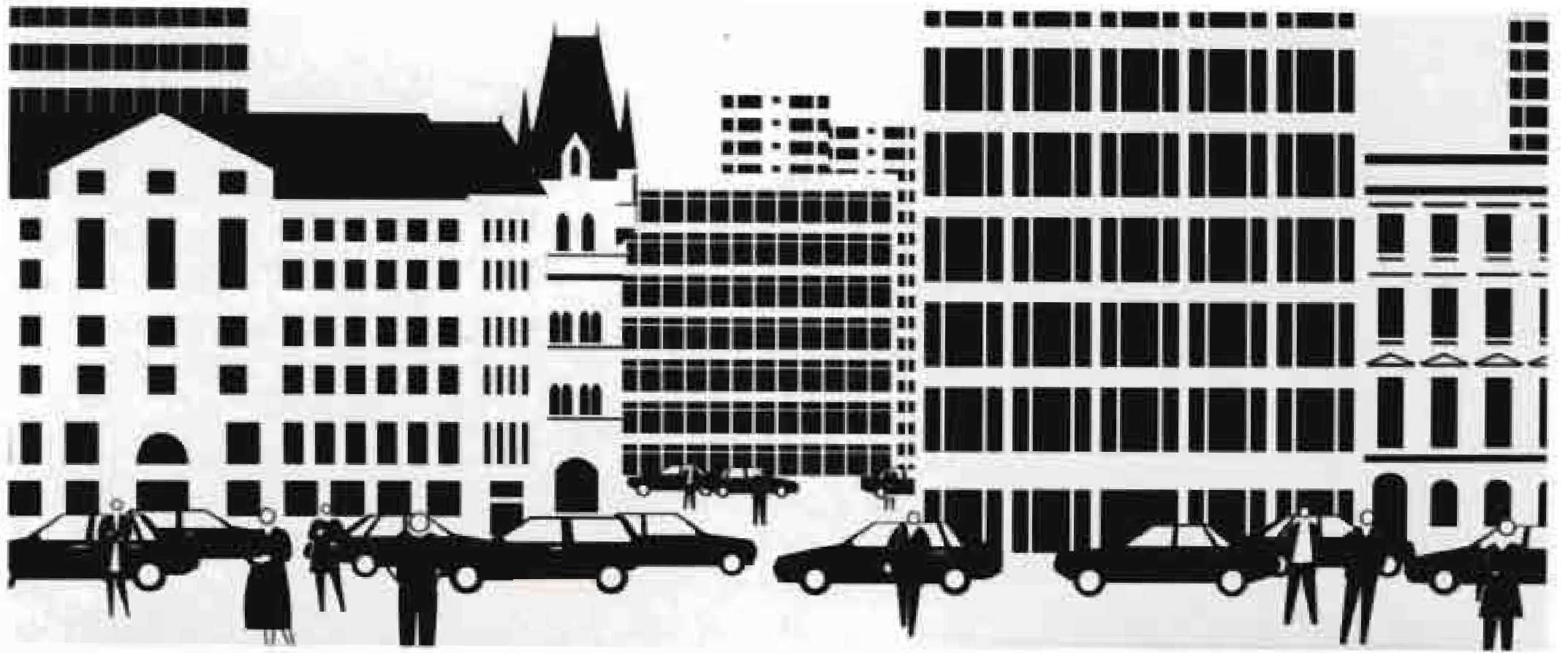
GRANDSPORT

LA CASQUETTE
ADOPTÉE PAR LES CHAMPIONS

A stylized illustration of a yellow hat with a white outline, set against a dark background. The hat is positioned above a white outline of a person's head and shoulders, suggesting the hat is being worn. The overall design is minimalist and graphic.

HACHTIARD & Co

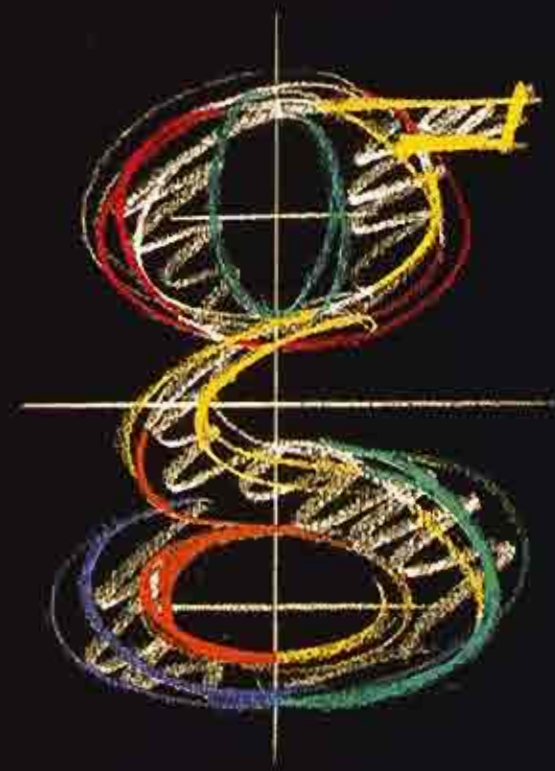

WILLY
LE
3^e SEXE

PARIS-EDITION

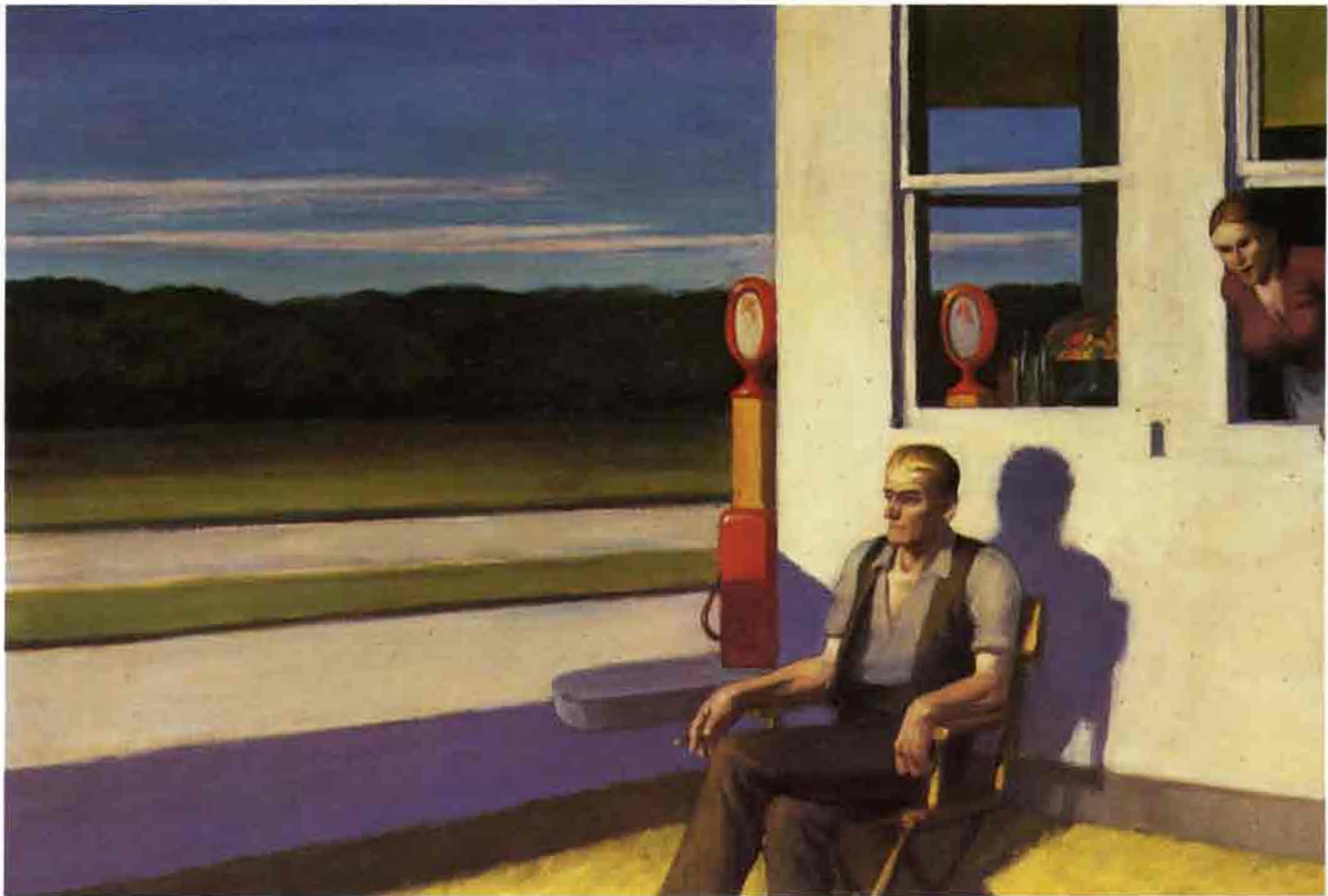

GRAPHIC ART '91 BY SAKURAI

INTEGRATE

Στην ασύμμετρη οργάνωση της σύνθεσης δεν υπάρχει μία μόνο λύση, αλλά πολλές παράμετροι μπορούν να αξιοποιηθούν από τον δημιουργό για να αποδώσει ισορροπία. Από τη μελέτη των μοχλών γνωρίζουμε πως αν τοποθετήσουμε το υπομόχλιο στη σωστή θέση ένα μικρό βάρος μπορεί να αντιροπήσει ένα πολύ μεγαλύτερο. Το ίδιο ισχύει, τηρουμένων των αναλογιών, στην οπτική διευθέτηση των στοιχείων μιας σύνθεσης. Ένα μικρό, αλλά οπτικά δυναμικό σχήμα ή χρώμα μπορεί να ισορροπεί μια πολύ μεγαλύτερη περιοχή ή σχήμα. Παρότι δεν μπορούν να υπάρχουν όρια ή κανόνες για την ασύμμετρη ισορροπία δεν σημαίνει πως οτιδήποτε μπορεί να λειτουργεί επιτυχώς. Το μέγεθος, το είδος του σχήματος, το χρώμα και η θέση στον χώρο πρέπει να μελετηθούν προσεκτικά και δημιουργικά για να παράγουν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Εκτός της ισορροπημένης σύνθεσης, πολλοί καλλιτέχνες, ιδιαίτερα οι ντανταϊστές ή οι εκφραστές της μεταμοντερνικής αποδόμησης (punk, grunge κ.ά.) συνειδητά απέφευγαν κάθε οργάνωση του χώρου και εξισορόπηση των σχημάτων. Αλλά ακόμη και σε αυτή την επιλογή τους, η χαοτική αυτή αίσθηση της σύνθεσης έχει μια αναμφισβήτητη σχεδιαστική ποιότητα.

5/11/1916

Η ισορροπία μέσω μεγέθους, σχήματος, υφής, τονικότητας και χρώματος
Παρόλη την ευκολία που παρέχει η συμμετρική ισορροπία, η σύγχρονη τέχνη συχνότερα εκμεταλλεύεται τη μεγάλη ποικιλία που παρέχει η ασύμμετρη ισορροπία. Δύο ή περισσότερα σχήματα μπορεί να διαφέρουν σε μέγεθος και πολυπλοκότητα, αλλά το ποσό πληροφορίας που το καθένα περιέχει πρέπει να οδηγεί στην εξισορρόπηση της σύνθεσης. Αν η πολυπλοκότητα του σχεδιασμού αυξάνεται τα σχήματα μπορεί να γίνουν υφή με ποικιλία τονικότητας και χρώματος. Η χρήση των τυπογραφικών στοιχείων, τίτλοι ή στήλες κειμένου, μπορεί το ίδιο να συμπεριφερθεί ως μέρος της σύνθεσης και να συνδιαλέγεται αισθητικά με την ισορροπία της σύνθεσης.

Τα καθαρά και έντονα χρώματα τείνουν να επικρατούν σε κάθε άλλο αντικείμενο της σύνθεσης και γιαυτό θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με σύνεση για να μη δημιουργείται χαοτική αίσθηση που θα δυσκολεύει τον παρατηρητή να παρακολουθήσει το κυρίαρχο μήνυμα του έργου. Η λεγόμενη θερμότητα των χρωμάτων επιδρά επίσης δυναμικά στη σύνθεση. Για παράδειγμα, ένα μικρό ποσό θερμού χρώματος μπορεί να εξισορροπίσει μέσα σε μία μεγάλη ψυχρότερη επιφάνεια ή, αντίστοιχα, η αντιπαράθεση δύο συμπληρωματικών χρωμάτων. Στη γραφιστική είναι, επίσης, απαραίτητο η σύνθεση να λειτουργεί το ίδιο εξισορροπημένα με χρώμα, όσο και σε άσπρο, μαύρο και τόνους του γκρι.

Ballett der Städtischen Bühnen Frankfurt

Musik: J.S. Bach: Chaconne 3-mal
Violoncelle: Ole Crumphaorn-Hoel
Kassa: dagelijks geopend van
10 tot aanvang voorstelling
vrijdag vóór 13 uur
Telefoon: 020-255-455
Kaartverkoop: 020-255-455
AUB: lidmaatschap en de
VVV: theaterabonnementen

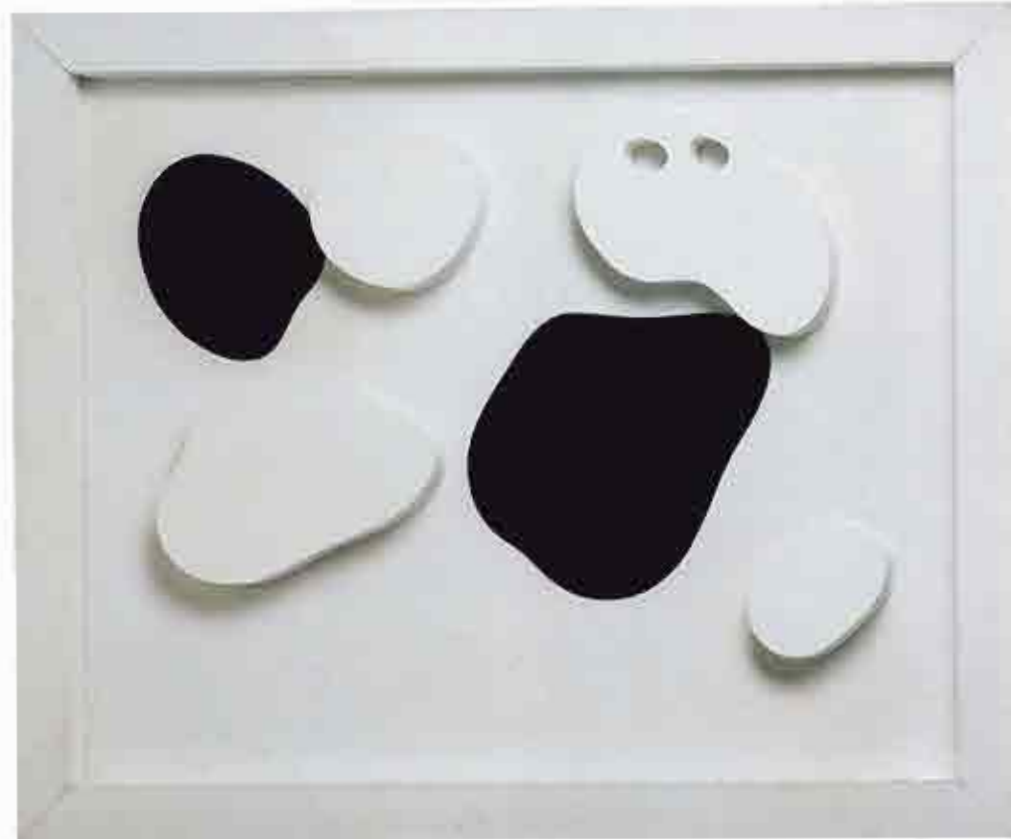
Artifact

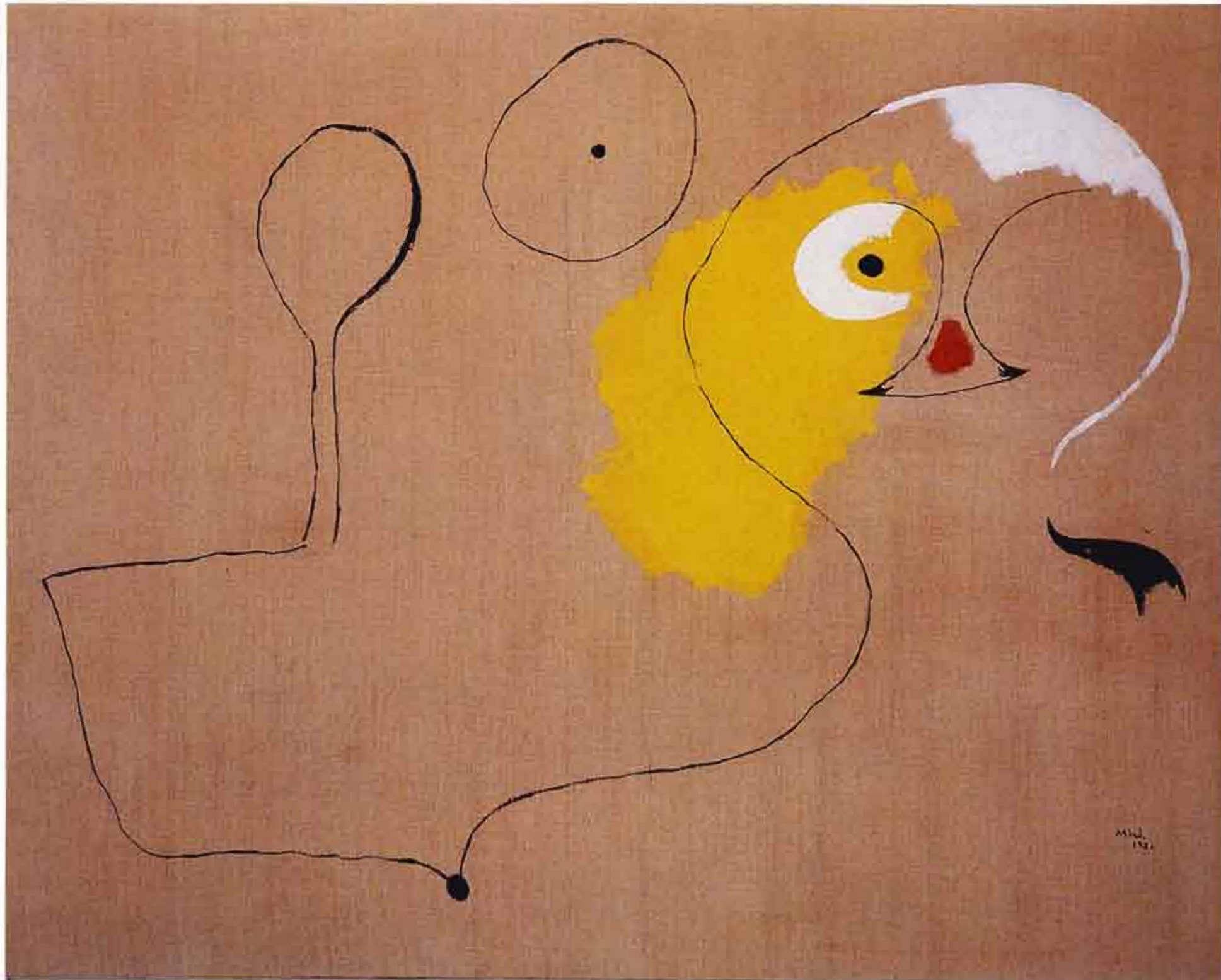
Choreografie William Forsythe

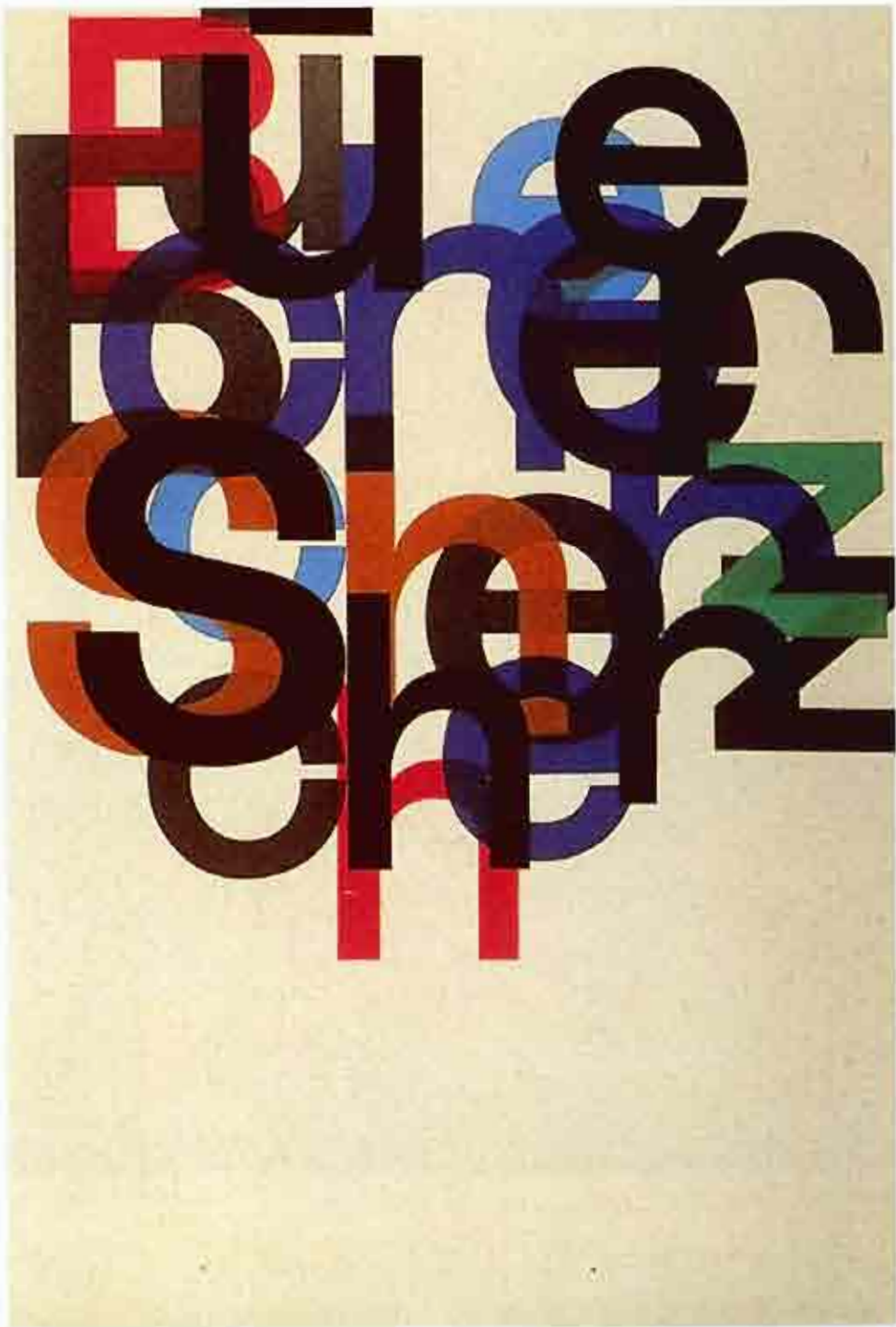
25
26
Juni Het Muziektheater aanvang 20.15 uur

AMSTERDAM
1987

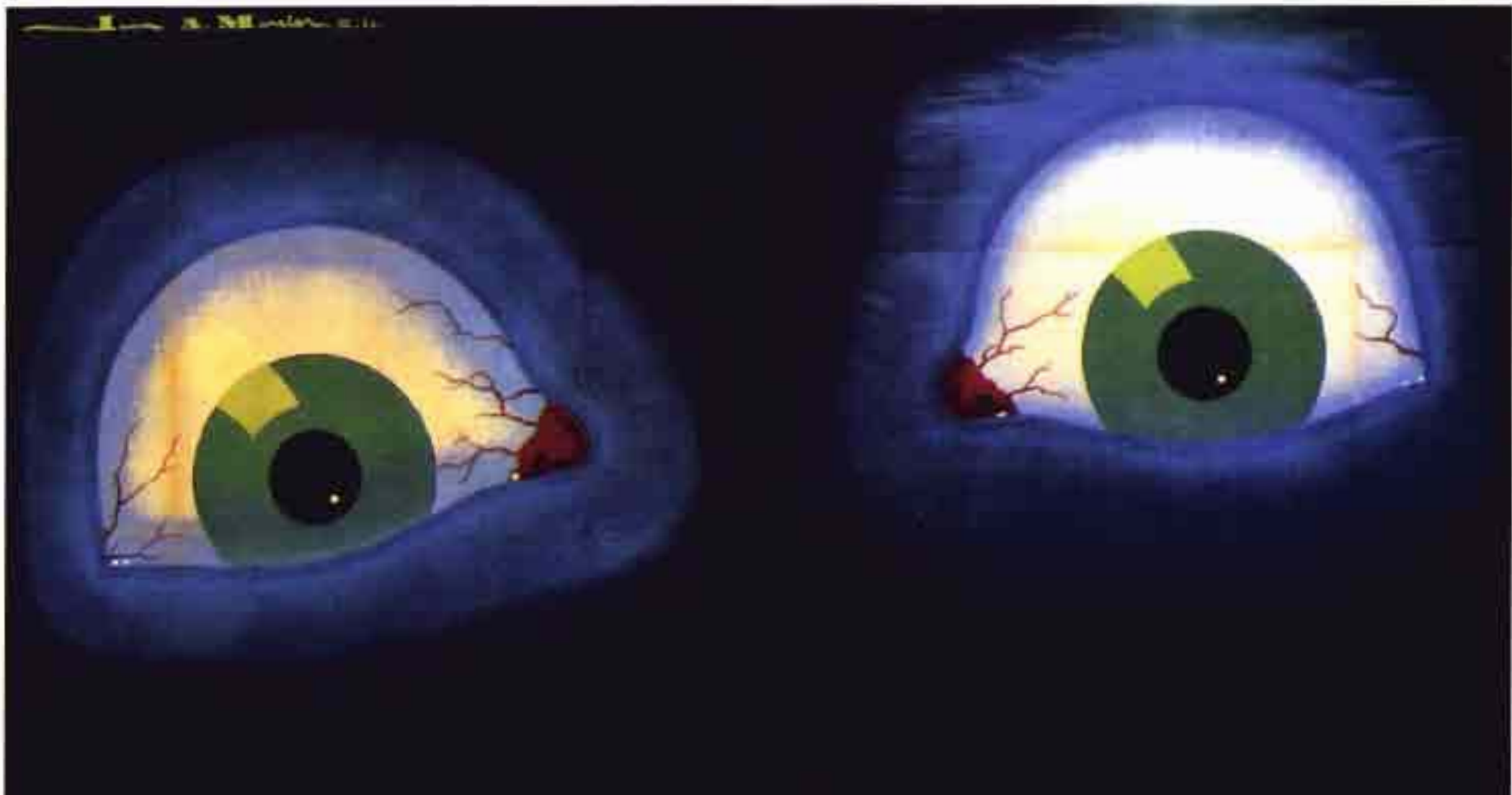

Η ισορροπία μέσω της θέσης των στοιχείων και της θέσης του παρατηρητή
Η θέση των σχημάτων στον χώρο μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην οργάνωση της σύνθεσης. Ένα κυρίαρχο σχήμα στο κέντρο πρέπει να υποστηριχθεί συνθετικά έτσι ώστε η τελική ισορροπία να εμφανίζεται αβίαστη. Χρησιμοποιώντας τις αρχές της θεωρίας Gestalt, μπορούμε να ομαδοποιήσουμε κάποια στοιχεία ή να εκμεταλευτούμε τη νοητική συνέχεια που δημιουργείται μεταξύ κάποιων σχημάτων. Όταν υπάρχουν ανθρώπινες φιγούρες ή άλλα ζώα, η ύπαρξη των ματιών και που οδηγεί το βλέμμα τους αποτελεί, επίσης, ένα μέσο καθοδήγησης του παρατηρητή, άρα και ελέγχου της ισορροπίας του έργου. Αν το βλέμμα κάποιου απεικονιζόμενου προσώπου συναντά αυτό του παρατηρητή, ή, αντίθετα, οδηγείται έξω από τον χώρο του έργου κάποιες άλλες παράμετροι πρέπει να υποστηρίξουν, αντίστοιχα, την επιλογή του δημιουργού ώστε να επιτευχθεί η διαλεκτική ισορροπία.

Η γεωμετρική προοπτική της εικόνας μπορεί επίσης να επηρεάσει σημαντικά την ισορροπία της σύνθεσης, όπως και κάποια αντικείμενα (δρόμοι, ποταμοί, χέρια, βέλη-ακόντια, ξίφη, δέντρα, αυτοκίνητα, τρένα κ.ά.) που δημιουργούν ισχυρούς άξονες αναφοράς.

FANTOMAS

DE PIERRE SOUVESTRE ET MARCEL ALAIN . UNE PRODUCTION BRAUNBERGER-RICHEBÉ . RÉALISATION DE PAUL FEJOS
Avec TANIA FEDOR . JEAN GAILLARD . THOMY BOURDELLÉ . GEORGES DUGAUD . JEAN WORMS . ANIKATHIÉV ET GASTON MODOT

Will we ever truly enter that **promised land of** the electronic age?

And who wants to? Perhaps we prefer to remain in this middle ground. On the one hand the computer is steadily updating all conventional means of producing and storing visual material in much the same way as the camera before it. On the

the book is

other there is a reluctance to admit the reality of its true potential, for this same computer is capable of assisting in the production of so much more than just printed ephemera. Screen only applications are the next step

? long live the book

There are those who declare gleefully, and not unprovocatively, that the need for print as the prime means of conveying knowledge is coming to an end, with equally as many (if not more) maintaining that such a scenario is quite simply untenable.

to a new powerful communications medium. But if the book is dead then the designer is dead. I've heard at least one deluded paranoid exclaim, as if information can exist only as words. Surely if there were no books or no paper then it's still the task of the designer to establish new forms of communication.

It seems that to question the future role of an increasingly old-fashioned way of storing and retrieving data is tantamount to typographic heresy. And therein lies the crux of the debate, for of course the word has undeniably been primarily designed to be printed and not televised. Yet the word is only part of the story. Kids today don't read, we are told - meaning they don't choose to read books, rather than the more disturbing complaint that they can't read at all. This is seen as another step towards some nightmare of global illiteracy. OK, so they don't read, but they love television and computers. Think about it. The question I find myself addressing is whether the notion of intelligence will forever be inextricably linked with the need for ability to store information as words on paper, and here I'm using the term information in its broadest sense: pictures, sounds, symbols are all forms of information. In a world increasingly geared towards producing and deciphering visual stimuli of all kinds, with an international, multi-lingual audience displaying an ever increasing appetite for data, it is logical to expect TV based systems to find favor. It is willfully anachronistic to expect tomorrow's populous to put up with such an expensive to produce and maintain, tedious to access, space demanding system of storage as the conventional library.

A successful book is deemed to be one whose volume of sales is measured in thousands. A successful TV programme is one whose viewing figures number in millions. A successful record is one which achieves sales in millions and is given heavy airplay, reaching the ears of millions more. The point is obvious. If you want your ideas to reach a wide audience then a book is a bad bet. If it must be the printed word, a magazine is probably better, but the logic is undeniably to publish via an electronic medium. In purely inspirational terms, if not immediately in volume sales, I'm drawn towards the impending launch of computer driven electronic platforms such as Commodore's CDTV or CDI from Philips/Sony.

This will surely see the large scale introduction of practical systems computing power into the home environment. From the computer on top to the... Don't know if it's actually a computer that's helping them. He... member of his own crew and... possible questions have been... computer whereof capabilities... which computers don't worry... about because the computer... itself is invisible, not it's effect... is left. The same will... undoubtedly be true of the next... generation of "flat" equipment.

Why do we always have to assume, however, that an appreciation of the futurist vision automatically threatens the destruction of the past? If a book continues to be the right platform for an idea, so be it. All I'm saying is the writing is on the wall for book production and the future is almost with us, so let's look realistically at what can be done with it. As with all upgrades and transitions of technology, the inevitable argument you are drawn into is one of quality or longevity. The book still carries that aura of permanence and authority, but must we cling to our treasured icons simply because it is impossible to view with the objectivity of hindsight the qualities of what is only just becoming available. We must familiarise ourselves with the new before we can adequately assess it. Sadly, it seems the grass is always greener, except when it comes to heritage and tradition, and then it's better the devil you know.

dead

more and more about the future of the book

it pays to increase your word power

keep it vital

designed by
Maccos Garrett
Mac Ric
Quark XPress 3.0
Adobe Illustrator 3.0
DMS Colorscript 1.00

no design without data

reprinted from Graphics World, March 1991
©1991 Maccos Garrett

Computing is not a wilderness zone

Can't we recognise that there are extremely talented craftspeople working with computers in the same way as there were with the lathe, or whatever, of yesteryear? The computer does not replace intelligence or ability, it promotes and elevates new abilities and I believe will in due course create new means of expression. Tomorrow's generation, whose parents are now children, raised with the the computer enhanced world at their fingertips, and less enslaved by the linear logic of the printed word, will use the much

talked about but little understood multimedia platform as naturally as the present generation uses the handycam. It occurs to me that we are entering a period similar to that which saw the movie industry move from static, unedited, black and white, silent documents to sophisticated multi-camera, multi-scene, postproduced, technicolour, sensurround epics. Could Max Sennet or Hal Roach working in the early twenties have predicted Total Recall, or even Gone With the Wind for that matter? I think not. But thankfully they surely appreciated that we are obliged to move forward and address the technology of the day not by asking it to do what has been done before but by testing its abilities to reach into the unknown. We are indebted to such pioneers for climbing those mountains because they were there, instead of simply admiring the view from the lowlands. We should not be overly concerned with diversions such as whether digital mapping of curves and kerning values can or can't cope with the nuances and personality of a true metal cut of Bembo or Baskerville or Bodoni. Such fonts were designed by pioneers in the technology of their

day, let's draw inspiration from their spirit not just their physical attributes. A final thought. Culture will always demand the evolution of language and the adoption of new signs. Why then is design so precocious? I've always been inspired by the quality of an idea, not just the quality of its production or its packaging. Often the crude message is more effective than the polished and sanitized perfection of an 'expert' design. I say avoid the seductive trap of the sophisticated surface.

Keep it modern. Keep it bold.
Keep it coming

Direskian

DEUXIEME NUMERO

SPÉCIAL de l'ARCHITECTURE d'AUJOURD'HUI

consacré aux ARTS PLASTIQUES :

Problèmes essentiels par André Bloc.

ARTISTES CHEZ EUX vus par Maywald.

L'atelier par Francis Ponge.

Hommage à PAUL KLEE par Jean Cassou.

L'ART BRUT par Pierre Gueguen.

Marseille, pavillon Suisse, O.N.U. par

LE CORBUSIER.

ART ABSTRAIT et architecture par Charles
Estienne.

Peintres INSTINCTIFS par Pierre Gueguen.

AU JAPON par Charlotte Perriand.

Pro Casa Tua par le professeur Trald-Stock.

JARDINS au Brésil par Burle Marx.

ASSY et VENCE par le R. P. Couturier.

Chapelle au col de l'Iseran par

Maurice Novarine.

Chapelle à Sao Paulo par André Bruyère.

Architecture populaire en GRÈCE par

Panos. N. Dzelepy.

3

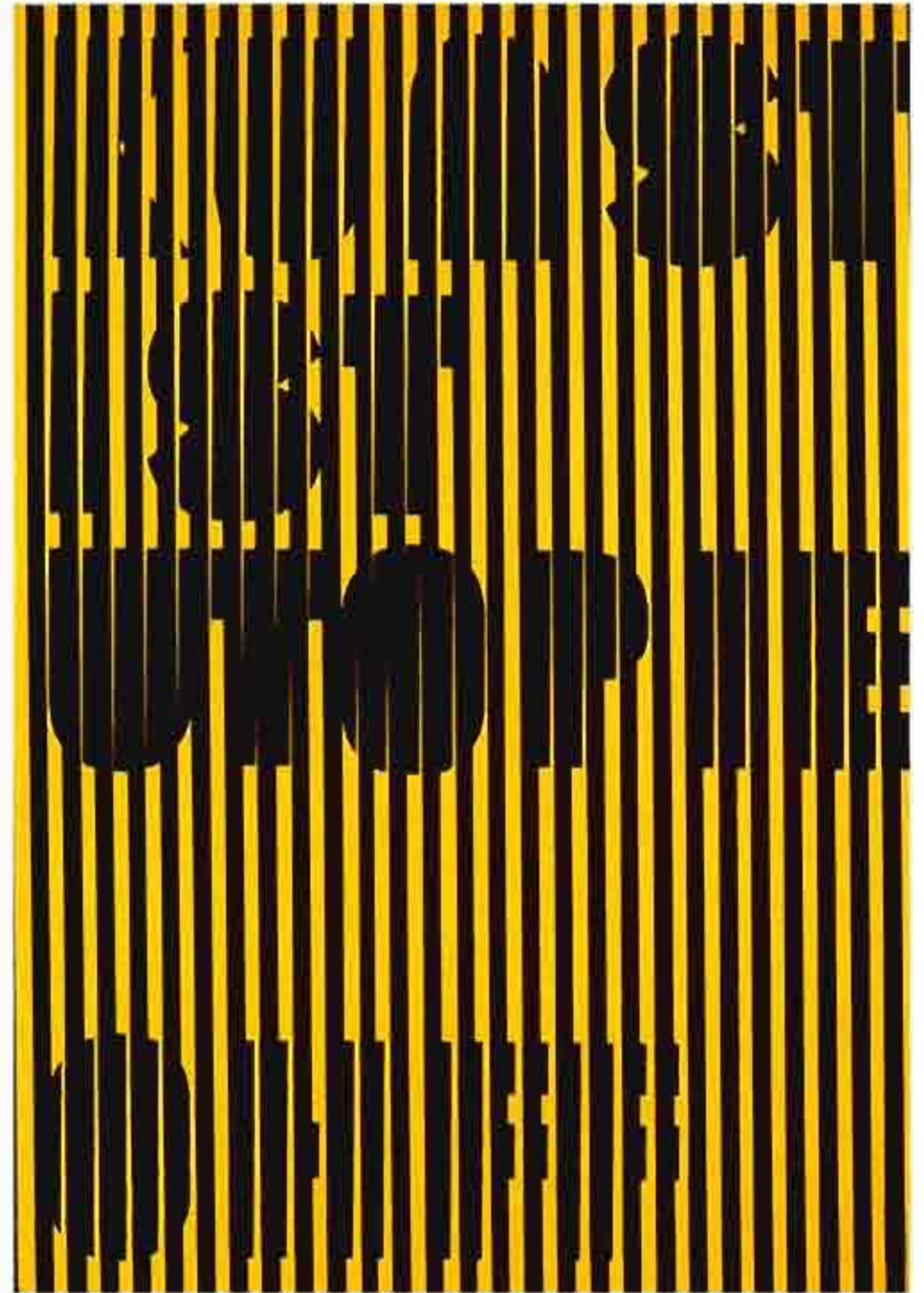
Ciru

Ralernad

9

Thé Roed Paul

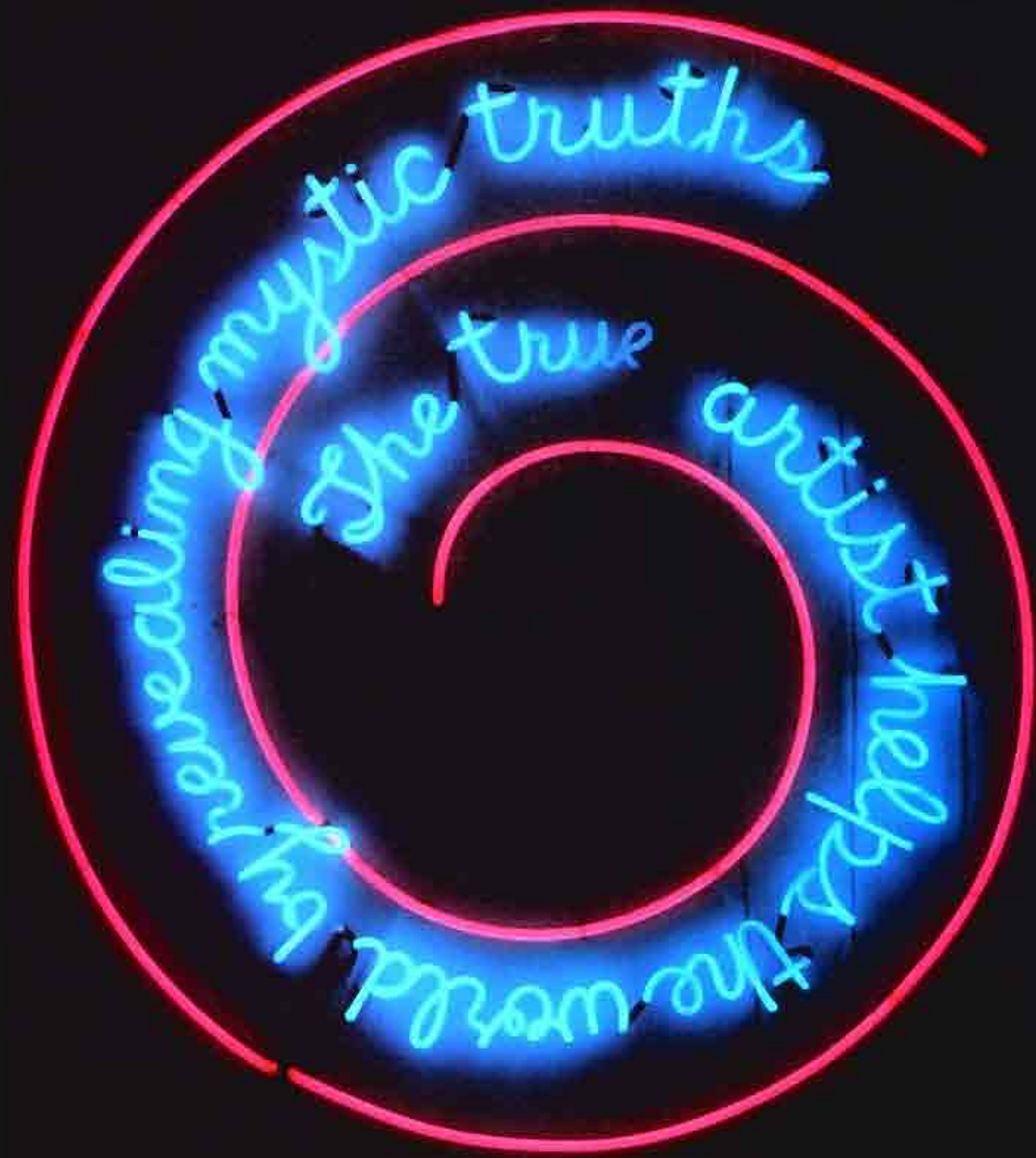

Η ακτινοειδής και κρυσταλλογραφική ισορροπία των στοιχείων

Η ακτινοειδής συμμετρία προέρχεται κι αυτή από την παρατήρηση της φύσης και απαντάται τόσο σε ανόργανα στοιχεία (κρύσταλλοι και διάφοροι γεωθερμικοί σχηματισμοί), όσο και σε οργανικά υλικά (κουκουνάρια, κοχύλια, ηλιοτρόπια, τριαντάφυλλα, οι χρωματικοί σχεδιασμοί του παγωνιού κ.λπ). Αυτού του είδους οι συμμετρίες έχουν χρησιμοποιηθεί από όλους τους πολιτισμούς ως διακοσμητικά σχέδια και η γεωμετρική τους περιπλοκότητα και επαναληπτικότητα αποτελεί σημαντικό συνδετικό στοιχείο της συνθετικής ισορροπίας πολλών έργων.

Όταν η χρήση των συνθετικών στοιχείων δεν έχει κανένα είδος συμμετρίας, ούτε ένα κεντρικό σημείο εστίασης, το αποτέλεσμα είναι μια χαοτική ισορροπία που στα χέρια του καλλιτέχνη μπορεί να έχει εντυπωσιακά αποτελέσματα. Αυτή η κρυσταλλογραφική διευθέτηση των επιμέρους στοιχείων δημιουργεί αμέτρητες εσωτερικές συμμετρίες που διατηρούν ζωντανό το ενδιαφέρον και τη δυναμική της σύνθεσης.

reveling mystic truths
The true
artist helps
the world
for ever

they came from above...

